

billigt, kan jag likväl icke underlåta att förklara, det jag funnit Regeringens sparsamhet, i hvad angår anslag till myrutdikningar och vattenaftappningar, vara alltför vida sträckt. Det ändamål, som här sökes, är alltför betydelsefullt, den del af Riket, hvars snart sagdt viktigaste angelägenhet här är i fråga, alltför omfattande samt för fäderneslandets styrka och förkofran dyrbar, för att öfverdrifven sparsamhet här skulle vara på sin plats; och det är af sådan anledning som jag härmed vågar vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte, på grund af hvad jag sålunda anfört, besluta, att det äskade anslaget till myrutdikningar för ofvannämnda sju län måtte under nästa statsregleringsår varda bestämdt att utgå med 300,000 R:dr, hvaraf Westerbottens läns innevånare, hvilka, enligt hvad af ofvanstående synes, mest intressera sig för dylika företag, företrädesvis måtte komma i åtnjutande af så stor del, som i förhållande till ofvannämnda ansökta summor billigtvis bör desamma tillkomma.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Olof Nilsson,
från Westerbottens län.

N:o 155.

Af Herr Olof Nilsson: Derom, att vid denna riksdag ingen upplåning af medel för Statens jernvägsbyggnader må beslutas.

Sedan Rikets Ständer vid 1863 års riksdag beviljade anslag till Statens jernvägsbyggnader hafva finansiela kriser nära nog i hela världen inträffat af en omfattning, hvilken hittills varit okänd. Dessa hafva äfven berört vårt land, och tecken dertill hafva visat sig dels uti de svårigheter, som förefunnits, att fullständigt upptaga de till dessa jernvägsbyggnader föreslagna lån, och dels äfven uti omöjligheten att vid sistlidne riksdag fortsätta byggnaderna i samma skala som hittills. Under sådana förhållanden synes det för Statens kredit vara nöd-

vändigt att upphöra med upptagande af vidare lån, till dess att förhållandena på världsmarknaden blifva mera stadgade än som för närvarande synes vara fallet.

Det är af denna anledning, som jag vördsamt vågar föreslå,

att vid denna riksdag ingen upplåning af medel för Statens jernvägsbyggnader måtte ega rum.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Olof Nilsson,
från Westerbottens län.

N:o 156.

Af Herr Joh. Henriksson: Angående ändring af gällande stadganden rörande exekutiv försäljning af fast egendom.

Vid sistlidne riksdag väcktes motion, med anhållan, det Rikets då församlade Ständer ville för sin del besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om utfärdande af en författning, hvarigenom stadgadt blefve, att längre betalningsanstånd än hvad som nu är fallet, meddelades för, på utmätningssauktion inköpt egendom. Denna motion blef icke, eller rättare sagdt, medhans icke att af det Utskott, till hvilket den blifvit remitterad, behandlas, hvadan jag, delande de åsigtter, som motionären derutinnan uttryckt, härmed vördsamligen upptager samma ämne, och såsom motiver dertill anför.

Det torde icke vara obekant, utan tvärtöm allmänt känt, att under den svåra penningekris, som på sednare åren hemsökt nästan alla näringar och i synnerhet Svenska jordbruket, har lagens stadgande uti åberopade fall, i anseende till den skyndsamma inbetalning, som för utmätningssvis försåld egendom, särdeles fastighet, skall ega rum, medfört ganska menliga verkningar, ända derhän, att fast egendom ofta blifvit afyttrad under halfva värdet, enär hugade spekulanter icke vågat sig att bjuda, endast af det skäl, att de icke sett sig i stånd